

Lov af 8de November. Hvad vi have havt imod den foreløbige Lov af 12te April, har ikke været dens Indhold, altsaa ikke dens Formaal, men at den har været udfærdiget ensidig af Regjeringen. Altsaa, at Angrebspunktet mod Tillægsbevillingsloven skulde være dette, at den indeholder Tillæg til de samme Formaal som den foreløbige Lov, er en ny Betragtning, der forekommer mig at staa fuldstændig i Strid med de Hensyn, hvorunder vi hidtil have behandlet disse Sager. Jeg har troet, at Realiteten vilde man have fremmet, men under Protest mod den Form eller Fremgangsmaade, som Ministeriet har anvendt.

Berg: Den ærede Ordfører har et svagt Udgangspunkt, naar han skal til at behjælp Folkethingets finansielle Beslutninger i denne Samling. Hans Udgangspunkt er den 31te Marts 1877. Det er imidlertid ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at vi da i Realiteten erkjendte Rigtigheden af de Tillægsaffstemninger, som da fandt Sted. Derom er der ikke sagt et eneste Ord. Jeg veed ikke, hvorfra den ærede Ordfører veed det. Derimod er det udtryffeligt sagt af den ærede Ordfører selv, at disse Indrømmelser kun bleve gjorte, for saa vidt man derigjennem kunde opnaa en paa ordinar Maade i Forening med Landstinget vedtagen Finantslov. Det var altsaa en Opoffrelse, vi gjorde ud over det, som vi i Realiteten erkjendte for rigtigt, for at faae en ordinar Finantslov (Afbyrdelse af B. Holm). Ja, saaledes var det Standpunkt, som det ærede Medlem fra Ribe (B. Holm) den Gang indtog; men det har vel her, som i saa meget, ogsaa forandret sig. Den ærede Ordførers Standpunkt er altsaa ikke holdbart. Naar den ærede Ordfører dernæst lagde Vægt paa, at, naar det var til samme Formaal, var det i Særdeleshed prisværdigt at give Tillægsbevillinger, saa skal jeg bemærke, at der er jeg nu atter i sit Modsetning til Flertallet i Udvalget. Jeg troede dog, at, naar en Regjering udsteder et Provisorium, maa den sige sig selv, at nu gjælder det, at vi af alle Kræfter holde os indenfor Talamraadet; vi maa se paa enhver Post at gaa frem i Følge dette Provisorium. Men hvad kan et Ministerium sige, der faar denne Tillægsbevilling? Det kan sige: Heller ikke det er fornødent; vi kunne paa en vis lempelig Maade tage disse Bevillinger; vi behøve ikke at tage det saa strengt, thi vi vide, at ovenpaa Provisoriet følger der Bevilling af Alt, hvad Provisoriet indeholder, og dernæst den fornødne Tillægsbevilling. Kommer der derimod et helt nyt Formaal op, som slet ikke har foreligget til Behandling tidligere, — det kan være kommet op f. Ex. efter den 8de November — Noget, som ikke har en tilsvarende Rod i den Bevilling, der er givet den 8de November, eller i de Poster, som bleve opførte i den Provisoriske, saa kunde Stillingen være en anden

Jeg vil f. Ex. nævne Hirtshals. Det stod, saa vidt jeg veed ikke paa den Provisoriske. Dersom dette i alt Fald i denne Skikkelse nye Spørgsmaal kom op nu, kunde jeg tænke mig det aldeles uafhængigt af den Provisoriske; men det vilde kun være under Hensyn til Stillingen, til det vækstelige Forhold til Regjeringen overhovedet, at vi kunde tage et saadant Spørgsmaal op. Jeg veed ikke, om Exemplet med Hirtshals passer fuldstændig. Men der er f. Ex. Sjedsler Fyr, som der forøvrigt ikke findes Noget om her, men det vilde være ganske naturligt, om man tog dette Spørgsmaal og gav Bevilling dertil for det sidst forløbne Par Maaneder, da det ikke er samme Formaal som i den Provisoriske, men et helt nyt opstaaet Tilfælde. Jeg troede, at dette var temmelig korrekt opfattet. Disse Spørgsmaal her gjælde imidlertid ikke Smaating, og jeg skal ikke videre tælle Gryn med den ærede Ordfører om den Ting; thi Spørgsmaalet er vel overhovedet, om man skal give dette yderligere Tillidsvotum til Ministeriet i denne Samling, dette sjæde udsøgte Tillidsvotum til den ærede Regjering. Det er Sovebspørgsmaalet. Alle de andre Spørgsmaal er det jo ikke værd videre at opholde sig ved.

Ordføreren (Bojsen): Naar det ærede Medlem beraabte sig paa, at jeg havde nævnt den 31te Marts som betegnende for Indholdet af de Forslag, hvorom vi skulle stemme, og mente, at man ikke er berettiget til at paaberaabe sig den, saa giver jeg ham Ret i, at naar den 31te Marts ikke havde fundet Godkjendelse, var man ikke berettiget dertil; men denne Godkjendelse foregik den 8de November, og til den 8de November er Tillægsbevillingen knyttet. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem kan negte, at i den Henseende har den 8de November angivet de Realitetsformaal, for hvilke vi skulle stemme. — Men det ærede Medlem gjorde en anden Betragtning gjældende, som er mig noget overraskende, og jeg tilstaa, at jeg har megen Interesse af at forhandle denne Sag med det ærede Medlem, for at faae saa stor Klarhed i min Betragtning som mulig. Det ærede Medlem gjorde nemlig den Betragtning gjældende, at Ministeriet burde have været mere omsorgsfuldt og hensynsfuldt overfor Overskridelser paa en provisorisk Finantslov end overfor en af Rigsdagen vedtagen Finantslov. Denne Hensynsfuldhed til den provisoriske Lov er mig ganske paafaldende; jeg vilde snarere gjøre den modsatte Betragtning gjældende, at, tager Ministeriet først en provisorisk Finantslov, er Hensynet til Overskridelser paa den af mindre Vægt; men naar det er Tale om en af Rigsdagen vedtagen Finantslov, maa jeg antage, at man herfra med større Styrke maa gjøre gjældende, at dennes Positioner ere bindende. — Endelig kom det ærede Medlem ind paa, at, naar det var nye Spørgsmaal, der rejste sig, saa var det en ganske anden